

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 73.

New York, 13. septembra 1899.

Leto VII.

10 let trdnjave.

Pet sodnikov je bilo za obsodbo, dva za oproščanje.

Zatoženec mirno poslušal obsodbo.

Zagovorniki uležili priziv.

Dreyfus bode le še pet let zaprt, njegova žena ga sme spremiti v ječo.

Rennes, 9. sept. Velika žalost igra v Rennes, kamor so se upirala oči vsega sveta v poslednjih petih tednih je končana. Stotnik Dreyfus je bil včeraj vdrugič krivim spoznan veleizdajca in izdaja domovine — in obsodjen deset let ječe v trdnjavi. Pet sodnikov je bilo za obsodbo, dva za oproščanje. Sodba potrjuje degradiranje. Ker je Dreyfus že pet let kazni prebil na Vražjem otoku, bode imel še polovico kazni prebiti.

Kakor bi nek poseben pomen imelo, se je podnabje pri napovedanju zarje pooblašilo nad Rennes. Mesto danes ni kazalo lice trgovskega provincijalnega glavnega mesta. Čez noč se je spremenilo v vojaški tabor. Po središču mesta je mrgolelo vojakov. Neukretne postave francoskih kirazirjev so jezile sem in tja po velikem trgu Place de la Republique, na mostovih, kateri vodijo čez reko vijajo se skozi sredino mesta, pa se blestela modro rudača barva pešcev. Vojni oddelki so od vseh strani obdali Lyceum, vse to se je zgodilo prav mirnim potom. Ni bilo čuti nobenega znaka rogu, ne udarcev bobnov, še celo ne zapovedovanja častnikov, kateri so samo z roko dajali znamenja.

Današnja konečna obravnava se je pričela ob 7.30 zjutraj. Ivanredne naredbe za varnost in mir so bile odrejane. Oddelek policajev in vojakov je zasedel vse vhode Lyceja vsako osebo so telesno preiskali, ako nima skritega orožja, na dvorišču pa je bil oddelek vojakov. Vstop v dvorano je bil dovoljen samo 50 osobam. Damam niso dovolili vstop, izvan soprogi Laborija in štirim drugim gospe, niti „bela dama“, neutrujena poslušalka Dreyfusove pravde ni smela zavzeti svoj navadni sedež. Sodna dvorana je bila polna orožnikov, britev in vojakov ter so ti bili raztreseni med poslušalci in dopisniki listov.

Bled kakor stena in znaki na obrazu so kazali, da ni minolo noč oči zatislil, je bil zatoženi Dreyfus, izgledal je kakor oni, kateri gre poslednjo pot — na morišče. Globoko je imel udre oči ter tajno odsevalo. Med poslušalci je bil baron Russell iz Killowen, lord iz Anglije, tudi danes ni manjkal; dalje je bil na sedežu za priče bivši justični minister Trerieux poleg druge odlične gospe, v drugi vrsti je sedel Matchieu Dreyfus, brat zatoženca, poleg njega pa orožniški stotnik.

Ob 7. uri 30 min. dopoludne je Maître Demange pričel zagovor in sicer nadaljevanje včerajšnjega. Lepo je odmeval njegov glas po obširnej dvorani; častniki in vojaški pri vratih na straži stoji so se na prste vzdigovali, da bi zamogli videti izvrstnega govornika; mnogim poslušalcem so se utrinjale solze in tudi nekaj sodnikov je bilo vidno ginjenih, ko je zagovornik Demange vsako besedo posebej naglašal, ko je rekel proti sodnikom obrnjen: „Vi nesmete računati z močnim alučenjem. Sodnik mora imeti dokaze. Na njegove vesti ne

sme biti nikak dvom“. Ves govor je bil lep in končavšemu, je sledilo burno odobrovanje.

Popoldne je bilo nadaljevanje obravnave. Nebo se je zjasnilo. Varnostne naredbe so bile še strogeje; gledé poslušalcev so bili še bolj strogi, nikomu niso pustili seboj vzeti kukala, tudi večje novce težje od pet frankov niso pustili, da bi sebrj vzeli, tako so ljudem že preiskovali briči depostične ljudovlade.

Naznanilo obsodbe.

Po 14 urnem posvetovanju se je sodišče povrnilo zopet v dvorano in izročilo spisano sodbo predsedniku Jonaustu. Čitanje obsodbe je prouzročilo zelo dramatičen prizor. Sicer osoren glas Jonausta se je tresel in tudi roke, v katerih je držal spis so se tresle v sicer kot železo trdem avtokratu. Sodba se je glasila kakor že prej omenjeno na deset zapora v trdnjavi, to je od 14. oktobra 1894. naprej, tako da ima Dreyfus biti še pet let zaprt. Iz tega je razvidno, da Dreyfusa ne bodo zopet odposlali na Vražji otok, ker tam ni trdnjave. Najbrže bode odposlan v kako francosko trdnjavo, in mogoče celo v družbi žene prebiti kazni.

Velika tešina je vladala med čitanjem sodbe. Po prečitani se je vršil razpot, več poslušalcev je poskakalo raz sedež in orožniki so imeli dosti posla, da so zadušili to vznemirjenje. Nekteri so jokali iz sočutja, drugi zopet omedleli in morali so jih odvesti na zrak na dvorišče. Predno so sodniki vstopili v dvorano, je bilo stražarji zapovedano prezentirati in med tem je Jonaust prebral sodbo.

Dreyfus ni bil navzoč v dvorani med čitanjem sodbe. Čakati je moral v drugi sobi, tam mu pa naznanil zapisnikar sodbo. Ko je čul izrek sodnikov je rekel mnogo skušeni mož: „Kljubu temu sem nedolžen!“ in z rokami vil.

Gospod Hill, Laborijev pomočnik mu je naznanil obsodbo natančno in hotel z lepimi besedami povedati: „Kaj je?“ pral je Dreyfus. „Deset let trdnjave“, mu je odgovoril Hill. „Pričakoval sem to“, je odgovoril Dreyfus.

Žena Dreyfusa je nestrpno pričakovala izrek sodbe. Mlajši brat obsodjenega je imel s kolesom prinesiti poročilo; toda šel je počasi peš. Od britkosti skušana žena je mirno sprejela naznanilo. Tolažilo jo je le, da ne bodo moža zopet odposlali na Vražji otok in smela blizo njega bivati.

Jutri bode Dreyfus podpisal priziv in zato ne bode še nastopil kazni. Zaničljiva je strahopetnost, katero so pokazali sodniki v tem slučaju. S početka so bili trije sodniki za oproščanje, toda jednega so pregovorili, da naj z njimi glasuje, češ Dreyfus bode dobil najnižjo kazni in priporočen pomilostitvenju. Oba sodnika, ktera sta glasovala za oproščanje, sta znana in sicer major Breon in stotnik Beauvais. Prvega je predsednik sodišča povabil, da bi se z njim vozil na dom, toda glasno je odklonil to povabilo, potem šel v cerkev in skoraj celo uro klečal ter molil.

Vsled obsodbe Dreyfusa so se vršile v raznih krajih demonstracije in sicer: v Rimu, Odesi, na Dunaju, v Budapešti, Milani, Neapolu, Madridu, Parizu, Chicagi, Harrisburgu, Luisville in drugih krajih v Zjed. državah.

Denarje

prihraniš, ako se pri pošiljanju teh v staro domovino obrneš na FR. SAKSER & Co., 109 Greenwich St., New York.

Novi naval grabežev pokojnine.

Ugled Grand Army že nekaj časa sem trpi pri dostojnih in treznomiselnih meščanih, in to ker vedno poskuša, stari pokojninski sistem naše dežele zavreči in zvezno blagajno izročiti plenjenju. Sirotišna pokojninska postava od l. 1890. je venčala ose poskuse, in celo s to postavo, ktera se dá vendar tako liberalno tolmačiti in jim jo je naklonila Harrisonova uprava, niso se zadovoljni člani Grand Army, temveč zahtevajo stvari, katerih ni mogoče dovoliti v ožigled liberalne postave. Za administracijsko dobo Clevelanda so ravno tako tolmačili razne paragrafe kakor za Harrisona in člani Grand Army so bili lahko zadovoljni z njo; toda od McKinleyeve uprave mislijo zopet kaj več pridobiti. Njih nezadovoljnost se tiče tolmačenja postave glede dohodkov kake osebe kadaj ta siromak postane in je opravičen do siromašne pokojnine. Člani Grand Army hočejo višji dohodek, negde sлага z opravičenjem do pokojnine. Pri tem so pa še tako perfidni, da pod Harrisonom trdno določena navodila pripisujejo Clevelandovej upravi, samo da bi pridobili vtis, češ, demokratična uprava je z nami slabše postopala.

Priznati moramo McKinleyu, da je pokojninskega komisarja Evansa dosedaj dobro podpiral proti grabeži pokojnine in upamo, da jih bode tudi sedaj odklonil, in ravno tako tudi korgesa, na ktere ga obrniti prete, ako bode uprava obstala pri navodilih, ktere so postavili za uprave Harrisona v varstvo zvezne blagajne. Toda za gotovo to še ne vemo, ker nabajamo se pred volitvijo predsednika in ob takem času se politiki bojé „vojaških glasov“, in reči moramo, da vlada, ktera poskuša zvezno blagajno varovati pred grabeži pokojnine, najde premalo varstva od javnega mnenja te dežele. Take postave, kakor o podaljšanju roka glede zahtev, ktere se opirajo na vojne službe, in o poznejšem navedenju dneva pokojnin, kakor o zahtevah, ktere se v obče ne vpirajo na nezmožnost dela nastale vsled vojne službe, temveč na nezadostne dohodke, je ljudstvo malomarno sprejelo, namreč, da bi odločno postopalo proti grabeži pokojnine, zato pa so ti vedno bolj predrzni postali, politiki so se pa še bolj podvrgli tem zahtevam.

Ako bi v tej deželi ne bilo drugega vzroka, vojne do skrajne meje se izogibati, toraj bi morala zadostiti gotovost, da bi vsaka vojna zahtevala par človeških starosti za uesamna korupcijska pokojninska plenjenja. Po družih državah se pokojnine znižujejo, tembolj, ko se čas vojne oddaljuje, pri nas se pa vedno pomnožujejo, ker napravljajo vedno več razredov za pokojnino opravičenih. Prvotne pogoje za opravičenje do pokojnine med vojaški in častniki nikdar ne držé, in največjo pokojninsko sleparijo pokrijejo z lepim plaščem domoljubja, in ako se kdo tako daleč spozabi, da bi temu sleparstvu oporekal in nasprotoval, ga še celo nazivajo slabega domoljuba, ga obsodijo in celo zasledujejo. To je sicer pripravno sredstvo, da zamorejo kritikovati in napadati neljubo vlado ter je predbacivajo, da ni dovolj domoljubna, in to se uprav sedaj godi s to vlado, ker ne odpre državno blagajno na stežaj, da bi zamogli pokojninski grabeži z obema rokama notri seči in jo opleniti, ako bi davkoplačevalci še tako krvaveli. To predrznost so se pa priučili od politikarjev, kateri tudi zajemajo iz državne blagajne tako globoko, kolikor le morejo, ako le zraven pridejo.

Iz naših novih kolonij.

Razprtija med Filipinci.

Manila, 11. sept. Šest sotnij 19. pošpolka se je v kralo na prevozi parnik „Indiana“, da odriče na Iloilo, kjer bodo opravljali službo namesto 1. prostovoljnega polka iz Tennessee, kateri se v nekaterih dnevih povrne v domovino. Minolega julija je bil duhovnik Aglipay iz katoliške cerkve izobčen. Od istega časa je nadškofa v Manili hudo napadal in pridigal takozvano „sveto vojsko“. Sem pa, ker je krstil Aguinaldovega sina, provzročil je razprtijo med nadškofovi prišasti in „sveto stvarjo“. Slednja je najvažnejši dokaz, s katerim vplivajo Filipinci na deželno prebivalstvo.

Kako bodo šli Filipinčem do živega.

Washington, 11. sept. V vojnem oddelku mislijo, da se bode vojskovanje proti Filipinci na otoku Luzonu zgodaj pričelo in sicer po general Otisovem načrtu, kateri pa ostane še tajen. Največ je odvisno od tega, kdaj bode prenehalo deževno vreme in to je zelo negotovno. Minolo leto na pr. ni nastalo suho vreme pred 1. decembrom, letos pa upajo, da bode deževno vreme popreje prenehalo. Pod vsemi pogoji z vojskovanjem neboj čakati do decembra.

General Otis je vojnemu oddelku svojo častno poročal, da bode razdelil Filipine v vojaške okraje, kakor hitro mine deževno vreme in Filipince zatrl, kakor so storili z Indijanci. Kadarkoli so bili namreč Indijanci k uporu nahujskani, dal je vojni oddelek poveljniku dotičnega vojaškega okraja, v katerem je nastal upor, povelje poslati vojske nad upornike. Ako bode ta načrt na Filipinah vpeljali, razdelili bodo otok Luzon v dva vojaška okraje in sicer tako, da bi Visayas spadali v jeden, Sulus pa v drugi okraj. V prvem bi prevzel višje poveljništvo general Lawton v drugem pa general McArthur. Slednjega bi čakali najhujši boji, imel bi pa pri svojih operacijah presto roko in bi ne vpljivali nanj niti iz Manile, niti iz Washingtona.

Glavni poročnik je dobil danes zjutraj iz Manile brzojav, da je prevozni parnik „Senator“ z desetiimi častniki in 660 novinci iz San Franciscie dospel v Manila. Novinec Viljem B. Godthwaite je med potom umrl.

Splošen boycott za leto 1900.

Po vseh delih civiliziranega sveta so javno izrekli svoj gnev nad sramotnim izrekom vojnega sodišča v Rennes, posebno ker se je že prej videlo jednostransko postopanje sodnikov in ni bilo drugega pričakovati, nego da ti vojaški sodniki potegnejo z generalnim štabom in vojaško kanaliijo, le zmeč se za pravico.

„Francoskemu narodu je potreba pokazati splošno zaničevanje in to z vsem poudarkom od vsega civiliziranega sveta. Zato ker nema nobenega sočutja za čast, zato ga je potreba potipati na najbolj občutnem mestu, to je pri njegovej nečimurnosti.“ To je izrek nečega angleškega lista. Kot sredstvo Francozom dokazati splošno zaničevanje so izumili občni boycott Pariške svetovne razstave leta 1900. Ne sicer od strani vlad, ktere so obljubile sodelovati pri svetovni razstavi temveč od strani mednarodne velike in male obrtnije in od trgovcev.

Ali reči smemo, da je to nesmišl. Do otvorenja svetovne razstave na Mars polju bode še precej mesecev minolo; občni gnev proti francoskemu narodu, kateri je nastal vsled izreka sodbe v Rennes, in se pojavil po vsem kulturnem svetu, ne bode več tako plapolal, kakor te dni in se zelo polegel.

Kdo pa zamore že danes vedeti, kako se zadeve do odprtja svetovne razstave na Francoskem rešijo?

Katedralni kapitel v Ostrogonu na Ogorskem se je prvi oglašil z boycottom. Ovrgele je sklep, da bi razstavil dragoceni zaklad katoliškega primasa (nadškofa), saj tako poroča brzojav iz Budimpešte. Kapitel se namreč boji, da utegne na Francoskem priti do silnega preobrata, in da bi bilo kaj lahko mogoče, da bi na razstavo poslana dragocenosti bile uničene ali poškodovane.

Ta sklep iz pravdnosti katedralnega kapitelja v Ostrogonu je tako daleč opravičen, v kolikor se tiče zgube ali poškodbe nenadomestljivih zgodovinskih cerkvenih zakladov; in enako utegnejo postopati v več slučajih, ter doma pridržati marsikako vrednostno stvar, za katero ne bode posestnik v mirnem teknu življenja v skrbi, kar se pa o Francoškej ne more reči, ker francoski narod mu ne more več dati onega zapanja in varstva za nenadomestljive dragocene stvari.

Vsi to lahko pripoznamo in je deloma opravičeno; toda splošen boycott Pariške razstave od strani obrtnikov in trgovcev zelo razviti deželni na svetu pa ni pričakovati vsled Dreyfusove zadeve in tudi ni speljiv.

Naj bi bode moralni srd te dni še tako velik proti Francoskej, toda kmalu se bode oglašila „druga misel“, to je mirnokrvnost; ako se v Parizu ne pojavi kaj drugega, ne bode svetovna razstava leta 1900 vsled nesrečne Dreyfus-obsodbe od 9. sept. 1890 mnogo trpela. Do tja se bode javno mnenje mogoče še s kako drugo zanimivo zadevo bavilo in Dreyfusova zadeva bode potisnjena v ozadje in morala prostor napraviti novejšej.

Dopisi.

Pueblo, Colo., 7. sept.

Gospod urednik! Prosim dovolite mi malo prostorčka v cenjenem listu „Glas Naroda“, da naznamim pretresljivo vest, ktera se je tukaj pripetila. Včeraj popoldne je Iv. M. a v. č. žena našega rojaka Franc Mavca v kuhinji kurila za večerjo. Da bi bolje gorelo, vzela je polno posodo petroleja in polila z njim žrjavico. Plamen je šinil v posodo, ktera se je raznesla in goreče olje se je razlilo po vsem životu nesrečne žene in po nogah njenega malega deteta, ktero je ležalo poleg nje na tleh. V hipu je bila vsa kuhinja v plamenu. Na strašno kričanje uboge žene so prihiteli ljudje na pomoč in pogasili plamen na telesu rojakinje, kakor najhitreje mogoče. Revica je bila tako strašno ožgana in opečena, da ni bilo na vsem životu toliko zdrave kože, kar roka pokrije. Zdravniška pomoč je bila takoj pri rokah, toda storiti ni bilo možno drugega, nego nekoliko polajšati grozne bolečine. Pol ure pozneje je uboga mučenica izdihnila svojo dušo. Tudi dete je bilo po nogah hudo opečeno, a ostalo je še pri življenju.

Pokojna je bila 25 let stara, doma iz Zapotoka na Kranjskem, znana po domačem kot Šušterjeva Ivana in še le 12 mesecev omožena. Njen mož, kteremu je žalostna osoda na tako grozoviti način iztrgala sopro-

go od njegove strani, od domačega ognjišča, je doma iz Golega, župnija Želimlje na Kranjskem.

To je že druga neareča v teku jednega tedna, ktera se je pripetila v našem mestu vsled razstrelba petroleja. Taki žalostni dogodki, naj bi bili našim rojakinjam v svari len izgled, da bi se zanaprej nikdar več ne posluževale nevarnega petroleja pri kurjavi peči. Ravno tako nevarno je napolnjevanje gorčih svetilk s petrolejem, kajti pri enakih se pripeti na leto neštevilno nezdod po širnem svetu.

Pozdrav vsem rojakom po širnej Ameriki. J. B.

Z Dolenjskega, 3. avg.

Ker tudi čitam ameriške slovenske liste, zato imam svoje rojake onkraj „široke luže“ večkrat v mislih. Čudim se, da vam je mogoče brez škode izdajati te liste v našem milem jeziku. Ta ugodni pojav na ameriškem slovenskem časniskem polju morem si le na ta način razlagati, da so naši rojaki v Ameriki v boljšem gnetnem stanju, da si morejo na tako obširne liste naročevati. Ta pojav pa tudi spričuje, da zraste omika in vedeljnost naših rojakov, kedar se prepeljejo čez ocean. Zna biti sta pa tisk in papir v Ameriki cenejši, kaj? (Papir gotovo, tudi ni potreba koleka plačati in poštarine je od funta časnika samo en cent, najlepše pa je, da ni treba lista nositi od Petra do Pavla v cenzuro. Ured.) Toda pustimo to, kar sem napisal itak samo v dokaz, da si v stari domovini večkrat spominjamo Vas. Vi, g. urednik in č. čitatelji Vašega lista bi pa radi izvedeli kaj novic s Slovenskega, osobito z Dolenjskega. Toda to je težko napisati, ker vse važnejše novice itak že iz naših novin izveste, ter jih dobro izbrane zopet v svojih listih svojim čitateljem podajate. V obče moram pohvaliti vse Vaše liste v tej zadevi, ko postrežete s tolikimi mnogovrstnimi novicami in drobčinami, tako, da sem na pr. jaz v zadregi, kaj naj bi vam napisal. Pa začnimo z vremenom, če tudi me bode Prešeren v nebesih grajal, da nič boljšega ne vem. V obče letos na Dolenjskem ni bilo za razne pridelke preveč neugodno vrhne. Seno in otave so dobili ljudje dovolj. Žito je bilo slabše od lanskega, ker je bilo preveč deževja med cvetjem. Sadja bode silno malo, jabolk skoro nič in orehov tudi ne. Morelice ni bilo nobene, breskev bode malo. Slive, katerih je pa letos obilo, baš zdaj obirajo in prodajajo; imajo kaj lepo ceno. Grozdje bode dozorelo, kar sta bila julij in avgust

No, Sir! . . .

Mi nismo edini pivovarji na svetu, pač pa smo pivovar, kateri vari in prodaja najboljše pivo, katero se imenuje

SUPERIOR STOCK

Ali piješ to? Naprodaj je povsodi v steklenicah in sodih.

Izvrstno glede čistosti.

Bosch Brg. Co. LAKE LINDEN, - - - NICH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

„GLAS NARODA“.

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER. 109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, za Evropo za vse leto \$7.—, „ „ „ pol leta 3.50, „ „ „ četrta leta 1.75. V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA“

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrtic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne tiskajo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naša ovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslovom:

„Glas Naroda“

109 Greenwich St. New York City

zelo topla. Toda na mnogih mnogih trtah je letos zelo grda bolezen, ki bode vzela skoro polovico priidelka. Ta bolezen je pleasnoba, ki stori, da postane grozd pleasniv in pepelast, potem črn in razpokan, da ni za nič in da ga je še grdo pogledati. — Kakoršna je ta bolezen na trti, taka je tudi naša slovenska politika, o katerej se le ljudim, da jo Vi, g. urednik kot svobodni Amerikane, nikoli ne obsodite. Zakaj ne opozorite naše Slovence, kako škodujejo slovenstvu, ker se tako na stranke cepijo, na stranke, o katerih ogromno število Slovencev nič vedeti neče?! Zakaj ne poveste, da je nemarno, ko se uboge Slovence skuša po časnih razdelitih na liberalce, klerikalce, krščanske socijaliste, demokrate?! Zakaj ne grnjate naše liste, posebno Ljubljanske? Zakaj jim ne očitate, da v Ljubljani ne vzdržujejo sloge tako, kakor štajerski Slovenci? Naši zavezniki Čehi se nam posmehujejo in nas pomilujejo, da smo tako kratkovidni politiki. Nas žalosti, g. urednik silno, da se strankarstvo tudi še na Goriškem razširjuje, da se ondi veledelelavi domoljubje med seboj ravsa jo in kavsajo. Žalosti nas, da obe slovenski stranki v Ljubljani v svoji zaslepenosti skušate prepričati se med štajerske in koroške Slovence. Žalosti nas, da se tako umetno goji slovensko strankarstvo v Ljubljani, ko vsi dobro vemo, da sta tega kriva le oboje slovenska voditelja, ki sta osebnostna protivnika od katerih dobro vemo, da v arcu nikdar tega odobrujeta, kar pišeta in kar ukažeta in dovolita pisati.

(Dostavek uredništva: Prav mnogokrat bi radi rekli kako besedo o „domačem prepiru“, toda vemo kak odgovor bi dobili: Brigajte se za svoje razmere, nas pa v miru pustite. Razmere pa dobro poznamo, toda preskrbni smo, da bi se postavili sodnikom. Da pa med narodom največje „zdrabo“ delajo nekateri mladi gospodje, katerih vsakdanje skrbí so zelo omejene in najdejo zaslonbo in potnho blizu cerkve sv. Miklavža v Ljubljani, pa vidi kdor ima oči, in čuje, kdor ni gluhi.)

Razne vesti.

Jeden milijonar manj.

Več nego stokratni milijonar Cornelius Vanderbilt je 12. t. m. vsled kapi na možganih v svoji krasni palači v New Yorku v 55. letu svoje starosti umrl. Žena, hči, jeden sin

in posli so bili pri smrti postelji. Starejši sin ni smel stopiti v očetovsko hišo, odkar se je oženil z revno deklico, radi česar ga tudi umrli oče v svoji oporoki ni oimislil. Cornelius Vanterbild je bil tretjega rodu svetoznane ameriške milijonarske družine, ktera je posedala velik del najboljših železnic severne Amerike. Pri Vanderbildovih železnicah posluje približno 150.000 raznovrstnih delavcev. Njihovo delo Vanderbiltove milijone od dne do dne pomnožuje; njegova smrt, in ako bi tudi vsi Vanderbilti pomrli, jih prav nič ne gine. J eden milijonar več ali manj, kapitalizem ostane vedno isti ožemalec delavskega ljudstva.

„Fakirji“ se nadejajo dobre žetve.

Deweyev sprejem in prazniki v to svrhu bodo že sedaj ne malo številni, „fakirjev“ za tisoče pomnožili. Mož, kteri mnogo takim prodajalcem daje delo je rekel te dni, da bode med Deweyevo slavnostjo nad 10.000 „fakirjev“ na cestah po vseh delih mesta ponujali svoje novosti. Ljudje iz vse dežele celo iz Californije bodo samo radi prodaje Deweyevih novosti prišli v New York. Ob Deweyevem prihodu bodo te fakirje spustili na človeštvo in še par teinov pozneje upajo izdelovalci novostij, kteri spravijo v žep glavni dobiček, na zlato žetev. Že dalj časa so si izumitelji belili glavo, kako bi izumili kako Deweyovo novost in posledica temu bode velike množine prav smešnih pa tudi bedastih novostij. Najnovejša v tej stroki je samoumevna skrivnost, ker se boje ponarejanja, isto bode šele ob pričetku slavnosti prodajali.

Sladkor bode cenejši.

Trust sladkorja je znižal ceno za iste, kteri izključno nje v sladkor prodajajo. Cena je določena za kupovalce na debelo in nastopi po preteku 60 dni. Potem bodo trgovci na debelo plačevali 4.9463 cente za funt sladkorja, toda tudi druga družbe, ktere se počajo s sladkorjem so nemudoma določile isto ceno za vse odjemalce. Nekaterje tvrde, kakor Arbuckle Brothers in dr. so določile nekoliko višjo ceno, dovolj pa nekoliko večji odpust. Stirideset milijonov ali pa potres. Mož srednje starosti je hitel te dni v banko Jarmudovsky & Co. v New Yorku in zaklical klerku Aleksandru Mintzu: „Dajte mi takoj 40 milijonov dolarjev, ali potres bode uničil banko.“ Mintz je zgrabil moža in oba sta se borila na tleh in zdobila okno, kar je policaja privedlo in ptujega moža prijel in odvedel v zapor. V bolnišnici, kamor so moža prepeljali, so ga zdravniki blaznim spoznali in izročili blaznici.

Vlak nadpoulične železnice v plamenu.

Velik je bil strah in trepet potnikov vlaka nadpoulične železnice v nedeljo v Brooklynu, ko je iz tal z ljudmi napolnjenega voza prišel švigati plamen in marsikdo se bode še dolgo časa spominjal na grozovito vožnjo. Ko je vlak ostavil postajo, zgorel je motor z velikim pokom in predno je zamogel motorman se zavro vlak ustaviti, švignil je ogenj skozi tla in v malo minutah je bil ves voz v plamenu. Ženske in otroci so pričeli obupno kričati, in nekatere ženske so že nameravali poskakati skozi okna na cesto, ko so priskočili nekateri možaki in preprečili osodopolno nešrečo. Tudi občinstva zdolej na cesti se je polastila nepopisljna razburjenost; poklicali so nemudoma požarno brigado in ambulance. Konečno se je vendar posrečilo razburjene potnike toliko pomiriti, da so v redu izstopali in korakali poleg tira do bližnje postaje. Očividci trdijo, da je velik čudež, da pri splošni razburjenosti in veliki nevarnosti ni nihče ponorečel.

Okrogel milijon.

V sedajnih dobrih časih je kaj naravno, da je v gorenjih slojih nekaj ljudi, kteri z svojim denarjem ne vedo kaj početi. K tem ljudem je prištevati tudi angleškega bogataša sir Tom Liptona, odličnega Irca, kteri je svojo občo običevano ladijo „Shamrock“ poslal sem, da bode tekmovala s „Columbijsko“ za ameriško čašo. Ta „špaš“ ga stane okrogel milijon. „Shamrock“ namreč cenijo na \$350.000. Vsak mož na ladji dobi približek. Za spremstvo „Shamrocka“ je kupil sir Tom Lipton parnik „Erie“ za malenkost \$375.000. Častniki in moštvo obeh ladij dobiva primeroma visoko plačo. Dnevni stroški „Erie“ znašajo najmanj \$2500. Vožnja parnika „Shamrock“ do sem bode veljala kakih \$150.000. Razun tega je najel Lipton osem parnikov ob dolenjem zalivu, kterih ga vsak velja povprečno \$100 na dan. Ako računamo vse skupaj je milijon gotov. Sir Tom Lipton je radi svoje uljudnosti zelo priljubljen, kar angleški časopisi jako hvalisajo.

Roparski umor.

Bartisto Spingola 31 let starega Italijana so našli te dni v njegovem stanovanju umorjenega in oropane ga. Spingola je prodajal sadje in snalil čevlje v New Yorku in stanoval sam v basementu. 14letni deček, kteri je delal pri Spignoli je našel truplo, ko je prišel zjutraj na delo. Bilo je še gorko, iz ust in velike rane na glavi je tekla kri, stene so bile s krvijo oškropljene. Spingola je bil pri svojih rojakih znan skupuh. Imel je pri sebi dostikrat do \$200, ko so pa našli truplo so bili vsi žepi izpraznjeni, zato misli policija, da je bil rop poyod umora.

Delo za 1500 mož.

Troy, N. Y., 8. sept. American Steel & Wire Co. (žični trust) je večeraj kupila tovarne Crown Point Iron Co. vpostevši 20.000 akrov zemlje, 27 milj železnice, zemljišče s hišami za stanovanje v Crown Pointu, istotako rudnike Witherbee Sherman & Co. in druga posestva v Port Henry in Mineville, Essex Co. Družba bode na obeh krajih takoj s 1500 možmi pričela izdelovati bessemersko jeklo iz domače železne rude.

Posten tramp mrtve.

Sim Wray, splošno znan pod imenom „posten tramp“ je na Potters Field, Harts Island, našel slednji počitek. Pošteno ime si je pridobil, ko je našel listino s tisočkom in izročil isto pravemu gospodarju. Za to dejanje ni sam nikoli iskal hvale, pripovedoval pa je dogodek takole: Nekega mrzlega večera 1. 1884. sem poprosil kakih 40 oseb za par centov, da bi plačal prenočišče in si kupil kak požirek, toda zaman. Pred Parkhurstovo cerkvijo sem našel denarnico s tisočkom. Šel sem potem v najmanj 70 krajev menjat tisočak, toda povsodi so me s smehom odpravili. Ako bi bil fino oblečen, zmenjali bi mi bankovce brez pomisleka, tako pa so mislili, da je ponarejen. Čez dva dni sem čital v časopisu, da je v Hoffman House stanujoč mož zgubil denar, in obljubil dobro plačo tistemu, kdor bi prinesel najdeno listino. Z velikim trudom se mi je posrečilo priti do moža. Ko sem mu podal najdeno listino s tisočkom je djal: Vi ste najbolj posten tramp na svetu. V plačilo sem dobil \$100 in pijače kolikor sem hotel piti. Drugi dan je bila moja slika videti po časnikih in moje ime kot „honest tramp“ označeno.

Stroj nadomesti 200 delavcev.

Ashtabula, O., 11. sept. Veliki stroj, s kterim bodo rudo izkladali iz ladij, je sedaj popolno izgotovljen. Današnja prva poskusnja se ni prav povolji obnesla, morali bodo toraj še marsikaj popraviti. Stroj je edini te vrste na svetu in opravlja delo za 200 mož. Pet tacihi strojev bode zadostovalo, da 1000 v tukajšnjem pristanu pri rudi delajočih mož spravijo ob kruh. Ker se boje nekekega nasilstva od teh ljudi, stražilo stroj noč in dan; razun tega je po noči od vseh strani električno razsvitljen. Ako se bode stroj obnesel, ga bodo vpeljali v vseh pristanih kjer izkladajo rudo. Že več let so izumljenje takega stroja prerokovali, akoravno so strokovniki smatrali izvršitev nemogočim. S takim strojem se zamora jeden pot deset ton rude v naglici spraviti iz ladije na površje. Pri stroju je potreba samo devet mož.

Strašno trpljenje.

Milwaukee, 10. sept. Na parniku „Case“ sta danes dospela sem kapitan Richard Freeman in mornar Nelson Aquire, ktera sta spadala k moštvu na vožnji pri Fort Gratiot potopljene parnika „Clinton“ in ladije „Grimsby“. Z ladjami vred se je potopilo pet oseb med temi tudi kapitanova žena.

V soboto, 2. septembra, se je parnik „Clinton“ v strašnem viharju potopil in moštvo se je rešilo na barko „Grimsby“, ktera se je tudi pričela potapljati. Z velikim trudom so ostali zbili skupaj plav, na kterem so se rešili. Pet dni so nesrečnike na plavu drvili valovi po jezeru sem in tja. Jeden mornarjev je vsled lakote zblaznel. V četrtek je našel parnik „Case“ oslabljena mornarja na plavu in ju vzel na krov.

Trust tiskarskih strojev.

Plainfield, N. J., 8. sept. Iz zanesljivega vira se poroča, da bodo v Trentonu v kratkem inkorporirali trust tovarnarjev tiskarskih strojev. Osem tovarnarjev je v to že pismeno privolilo. Od večjih tvrdk, ktere nečajo pristopiti k trustu so: R. Howe & Co. v New Yorku in Huber Co. v Trautnton, Mass. Kot k trustu spadajoče članice imenujejo Goss Co., Mehle Co. in Cranston Co. v Chicagi in Svott Campbell in Potter Co. v New Yorku.

Soduik tepen.

Prebivalcem v Weehawken se je kazal tedni prizor, kakoršnega ni videti vsaki dan. Gospa Mary Gole, je morala s sodnikom Ryerjem imeti kak račun, kterega je na nevaden način poravnala. Slečala ga je blizu pošte in v bližnjem trenutku pričela je od desne in leve strane s pestmi udrihati po sodnikovi glavi. Konečno moža ni ostalo drugega, nego ubežati. Akoravno je veliko ljudij videlo prizor, se vendar ni nihče upal vmešati. Žena je pri sodniku dobro znana in radi pijanosti skoraj pol življenja preživi v ječi.

Pobotali so se.

Scranton, Pa., 8. sept. Sprevodniki in drugi železnični služabniki Lackawanna železnice so se danes z uradniki železnične družbe zjediniili glede plače in pogodbo formalno podpisali. Zavirači na Utica stranski železnici bodo dobili za \$15 višjo plačo na mesec. Zavirači na drugih delih železnice pa od \$12 do \$15. Vsem služabnikom pri vlakih je priznано desettuno delo na dan. Na vseh tovarnih vlakih glavne drte, kteri vozijo naravnost, dobe sprevodniki za 100 milj, kar se smatra dnevnem delu \$3.10, zavirači \$2.06.

Pretep rani Dryfusa.

August F. Clausen, posestnik hotela v Woodlawnu je te dni po seji društva Kilpatrick Post G. A. R. v Harlemu radi Dryfusove obso dbe, tako razburjen postal, da je nekega Italijana z imenom Cozza, o kterem je mislil, da je Francoz, strašno pretepel in vse njegovo sadje je orehe pometal na cesto. Clausena so zaprili, toda pozneje proti poroštvu zopet izpustili. Ko je čul, da Cozza ni Francoz, ampak Italijan, je svoj napremljeni čin zelo obžaloval.

Sleparske družbe.

Washington, 12. septembra. Poštni urad je ukrenil, da se pisma in zavitki newyorskíh tvrdk More & Co. št. 65 West Broadway in Bonanza Jewelry Co. št. 1822 Park Ave. ne bodo nič več smeli pošiljati po pošti, ker omenjene tvrdke občinstvo sleparijo. Obe tvrdki razglašata po časopisih, da za \$1 razpošiljati dragocen lišp, ko jima pa kdo pošlje dolar, ne dobi zunj drugega nego iglo brez vsake cene pripeto na lep listek.

Vstasi tepeni.

Washington, 11. sept. Od Mr. Russella, tajnika poslanstva Zjed. držav v Caracas je došlo danes državnemu oddelku poročilo, da so bili vetaši v pokrajini Los Andes od venezuelske vojne pod vodstvom generala Cipriano Castro tepeni. Bitka je trajala 18 ur. Padlo

je 300 vstahev in kakor Russell poroča je baje vlada v oni pokrajini vstajo popolnoma zatrla. Križarka „Detroit“ je na poti iz Philadelphije v Laguarijo.

Svetilka padla v smodnik.

Fairmont, W. Va., 9. sept. Premogarij Fred Hamilton, Clarence Hardesty in E. Powers so v Highland jami grozne smrti umrli. Kakor pravijo, je po njihovi neprevidnosti padla svetilka v sod smodnika. Trupla ponesrečenih premogarjev so našli strašno pohabljeni in ožgana.

Nekaj novega.

Toronto, 8. sept. Natukajšnji obrtnijski in poljedelski razstavi je poginilo 12 krav, ker so jim brizgali mleko v vime, da bi dobili razpisano nagrado. Tako nenaravno počenje je samoumevno uboge živali niso moge prenašati. Ravnateljstvo razstave je vsled tega sklenilo, za krave nikake nagrade priznati.

Prelivanje krvi.

San Francisco, Cal., 11. sept. Iz Buesana se je tukajšnjemu jutrajnemu časopisu brzojavljalo, da se je v Nomi v Arizoni med pastirji in mehiškanskimi mejnimi stražniki vršil krvav boj, v kterem je bilo več udeležencev ustreljenih. Louisville, Ky., 11. sept. Nepotrjeno poročilo tukajšnje „Evening Post“ pravi, da se je ob Bird Creeku v Clay Co. večeraj vršila bitka med masčevalci, od kterih so štirje mrtvi obležali.

Centreville, Iowa, 11. sept. Krvno masčevanje med Walesovim in Wakefieldovim, v John Townshippu, ktero je v minulih dveh letih prouzročilo že toliko bojev, požiganja, razdjanja imetja in streljanja, je danes zopet imelo krvave posledice. Walesov in Wakefieldova fanta sta se srečala na cesti in takoj pričela jeden na drugega streljati. Prvi je streljal z revolverjem, slednji pa s puško. Wales je tako hudo ustreljen v glavo, da je zelo dvomljivo, ako bode ostal pri življenju. Wakefield se je sam izročil oblasti in se nahaja sedaj v okrajni ječi.

Vojni junak tat.

Chicago, 9. sept. Dr. Baxter Wilson, kteri je služil v Rooseveltovim konjiškem polku na Kubi, je bil tukaj obsojen v 30 dni zapore, ker je ukradl koveček. Obstal je tatvino in trdil, da je bil od mrtjaja omamljen ko je učinil tatvino.

Nesreča na železnici.

Richmond, Ind., 11. sept. Na Pennsylvanija železnici sta večeraj pri Cambridge City trčila skupaj tovarni in obojni vlak. Sprevodnik Clarkson je bil na mestu usmrten, oboja strojevodja, nadzornik prtljage in jeden potnik pa več ali manj hudo poškodovani.

Rumena mrzlca se širi.

Jacksonville, Fla., 8. sept. Po dr. Porterjevem izkazu je sedaj tukaj 106 oseb na rumeni mrzlci zbolelo v teku 24 ur so trije bolniki umrli. Mrzlca se širi in se bode lotila najbrže vseh oseb, ktere niso vajene podnebja. Umrlost med bolniki je čedalje večja. V največji naglici delajo šotore za prebivalstvo. Bolniki v Miami je boljši in se ne poroča, da bi se ktera oseba zbolela. V bolnišnici v Key West so napravili mnoga zdravstvena zboljšanja. Kdor ne more plačati zdravnika, ga zdravijo na javne stroške.

Foraker, Aguinaldov zagovornik.

Cincinnati, 10. sept. Pastor Herbert S. Bigelow je prebral danes na prižnici congregacionalne cerkve na Vine cesti, pismo zveznega senatorja Forakerja, v kterem slednji Aguinalda zagovarja in zanikuje, da bi ga bili Španci s \$400.000 podkupili.

Washington, 10. septembra. Z dvema zamorskima polkama, kterih ustanovo je vojni oddelek več-

raj ukrenil, znaša vojna moč, ktero ima sedaj Otis na Filipinah na razpolago skoraj 62.000 mož. Častniki pri tem številu niso šteti.

Malo mesa v Meksiki.

Vera Cruz, 9. sept. Vsled velikega izvoza na Kubo vlada sedaj v Meksiki pomanjkanje mesa. V vseh delih dežele so cene mesa tako poskočile, da ga uboznim ljudem ne bode mogoče kupovati. Vsi časopisi zahtevajo, da se zviša colnina na izvoz mesa, ker \$20 colnine na goved ne zadostuje izvoz zmanjšati.

Evropejske in druge vesti.

London, 11. sept. „Daily News“ se iz Charlestowna poroča, da se je 200 Boercev s šestimi topovi utaborilo pri Annesfortu 30 milj od meje Natala, da bodo ob meji patrolirali. Boerci Zulu dežele koraka proti Transvaal republiki, da se udeležijo vojske proti Angliji, ktero smatrajo neizogibnim.

Britiška vlada je poslala vojake v Natal, ker se boje napada pred Boerci. Iz Pietermaritzburga se je večeraj poročalo, da je predsednik Krüger sklenil suzereneto Anglije v Transvaalu pripoznati, kar pa tukaj je malokdo veruje. Sicer pa ostane položaj nespremenjen.

Oporto, 9. sept. Vsled razširjanja kuge, vedno več tovarn zaprejo in število brezposelnih je narastlo na 12.500. Večeraj sta dve osebe umrle. Vojaki kordon je tako pomanjkljiv, da lahko vsakdo mesto zapusti, kdor vojake podkupi z denarjem ali živežem, ker jim sledujejo primanjkuje. Velik smeh prouzročuje trdovratni poskus oblasti priti na sled mački, ktera je kakor pravijo, požrla okužene miši.

London, 11. sept. Vojno ministertvo razvija neprenehoma veliko delavnost. V uradu admiralitete je imel večeraj prevozniki vodja ves dan dovolj posla. Danes so častniki tega oddelka obiskali razne pristane ob obrežju, da bi izbrali pripravne prevozne ladije. General sir Redders Henry Buller, kteri bode britiški vojni v južni Afriki poveljeval, bode baje v saboto odri-nil proti Kapu.

Belfast, 11. sept. Tukaj se je vršil javen šol, pri kterem so molili za odvritev vojske med Anglijo in Transvaalom.

Pretoria, 11. sept. Nestrpno pričakuje občinstvo podrobnosti odloka britiškega kabineta. Državni tajnik Reitz je odpotoval v Johannesburg v Kapstadt. O mogočnosti vojske ljudje živahno razmotrivajo, akoravno prihod angleških vojnih čet ni še ravno posebno znamenje vojske, ampak v tem kritičnem času pomeni le pomnoženje armade v južni Afriki, ktera je bila dosedaj pomanjkljiva.

London, 11. sept. Iz Pretorije se brzojavno poroča, da je 1000 Ircov ponudilo transvaalski vladi svoje službovanje v slučaju vojske. Isto je bilo sprejeta.

Pariz, 11. sept. Mestni svet je v soboto dovolil 300.000 frankov, da bi se Francoska varovala pred kugo. To svoto so razdelili med dotične zdravstvene urade.

Barcelona, 11. sept. Mnogo trgovcev v Cataloniji, kteri so se upirali, nove, od vlade naložene davke plačati se je skešalo. Mnogo tisoč strank je že plačalo davke. Sedaj so jim dovolili prevažanje blaga.

Dunaj, 11. sept. Zelo razbitih je prišlo danes več kolesarjev iz vasi Wilka-Prodersdorf. Ko so kolesarji tam mimo pokopališča vozili, planili so nanje kmetje, misleč, da so hudobni duhovi in jih začeli pretepati. Ljudje so stopili raz koles in pokazali, da so pravi ljudje, toda kljub temu so jih kmetje tako dolgo preteпали, da so nezvestni obležali. Potem so vaščani zbežali. Berlin, 11. sept. Dekla Berta Berger je umorila vdovo Filitz z sekuro. Dekla, kteri je umorjena skazala mnogo dobrot, je vse obhstala, med drugim tudi to, da je zid ob oknu s krvijo namazala, da bi vzbudila sum, da je kak ptujec učinil umor. Umorila je vdovo zato, ker jo je večkrat karala.

Bombay, 11. sept. Ker je prišel še ob času blagodejni dež, se v

Druga slov. knjige:

Zgodbe sv. pisma, 40^{ct}.
Evangelij, 50 ct.
Sveto pismo, 6 zvezkov, \$5.
Stari testament, 35 ct.
Veliki katekizem, 45 ct.
Mali „ 6 ct.
Abecednik veliki, 25 ct.
„ mali, 12 ct.
Slovarček nemško-slovenski (Paulin), 35 ct.
Slovarček angleški (Paulin), 35 ct.
Hitri računar, 40 ct.
Blejševci Slovenska kuharica \$1.80.
Hubad pripovedke I, II., in III. zvezek po 20 ct.
Cvetina Borogradska 35 ct.

1024 South 13. St., Omaha, Neb.

Z spoštovanjem
John Barich,
 DOLAR BAY, MICH.

Vedno točim fino, sveža PIVO,
dobra VINA, izvrstni WHISKEY,
ter prodajam fine SMODKE. Pri-
meni se Slovenci in Hrvatje shaja-
jo in dobi vsako družčino med nji-
mi. Za obilen obisk se priporočam
z veleštovanjem

saloon

v obilni poset, ker točim izvestno sveže pivo, fina vina
in whiskey ter imam vedno v zalogi fine s modke.

Rojak naj podpira rojaka!

No. 11 William Street.

Prodaja in posilja na vse dale sveta denarne nakaznice, menjice,
in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgove.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schrauba), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **\$13.50**

in na 15 kamnov samo **\$15.00**

Na zahtevanje se razp. siljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in amstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsim poštovanjem:

Jakob Stonich,
89. E. MADISON STREET. CHICAGO, ILL.

Slovenci obiščete me obilokrat!
Svoji k svojim!
 Sè spoštovanjem
Frank Gole,
 hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

po 4⁰/₀
brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi amerikanski — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

 Kdor potuje v staro domovino naj nam brzojavi dohod v NEW YORK in po ktere železnici pride, najhlaže da brzojavi iz BUFFALO ali OSWEGO, MONTREAL, CHICAGO itd., ker iz teh krajev voziho redno v NEW YORK. Vsakdo naj preje prepla, kdaj pride v NEW YORK in po kateri železnici, da ga naš človek pride počakati: z malo svotico si do larje prihrani. Vedno naj vsakdo pazi na Število 100 Greenwich Street.

za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slove-
rih zdravniških
vseučiliščih v Be-
ču, Monakovem,
New Yorku, Phil-
adelphiji itd. itd.
je bil rojen v Sa-
maboru na Hr-
vatskem, ima 25
letno zdravniško
skušnjo, zdravi
najtežje in naj-
opasnejše člove-
ške bolezni. Pri-
šel je mlad v to
deželo, z žulji in
bogatom znan-
jeminskušnjo

Dr. G. IVAN POHEK,

postal je predse-
nik dveh večjih
medicinskih za-
vodov in dobil je
glas svetovnega
zdravnika. Rad
tega naj se vasa-
kdo, ki boleha
vsled onemoglo-
sti, ali na prsih
ušesih, očeh, al-
arcu, želodcu, vo-
denici, mrzlici
glavobolu, nadu-
hi, kataru, pluć-
nici, oslabelosti,
vsakovrstnih žen-
skih bolezi itd.
itd. — najobišče
ali se pismo v
materinem jezi-
ku, obrne na vsa

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na
stotine in stotine
 nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu
 rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku,	Kansa's City, Mo.
---------------------	-------------------

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu, sedaj popolnoma zdrav ter se nemorem boljega pošteniti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Druzeza Vam nemorem pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.

Karol Blažina

Dr. G. IVAN POHEK

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. Velnješin da vidi da je bolezen prava, zdravilo in navod, kako se zdraviti.

NASVETE DAJE ZASTONI

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10 Walnut Str.

KANSAS CITY,
MISSOURI

Ustanovljena 1884!
THE CARNIOLIA GIGAR FACTORY,
F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posetnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic
vsaakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.
Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota
Cigars“ s barvano sliko.
Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.
Na sahtevanje pošiljam cenik (Price list).
Naročila se vestno in točno izvršujejo.
Uzorke (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu
prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci.
Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko od-
pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK
OFFICE: 1323 2nd Ave., NEW YORK, CITY.
Svoji k svojim!
Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

JOHN GOLOB,
izdelovalec
umetnih orgelj

sa priporoča za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenjšim 3 glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačno.

JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, Illinois.
Spričevala:

Silvester Strametz, ravnatelj mestne godbe (Citizen Consolidated Band) potrjuje, da harmonike izdelane po John Golobu imajo čiste, pravilne glasove in se zamorejo uporabiti pri vsaki godbi na žice, trobente ali piščali.